

Hitoktatók lelkigyakorlata 2012

A Szlovák Püspökkari Konferencia Iskolai és Kateketikai Bizottságának Magyar Kateketikai Albizottsága augusztus első hetében ismét lelkigyakorlatra hívta a hitoktatókat és lelkipásztori kisegítőket. Az iskolaév folyamán megrendezett négy szakmai továbbképzésre ez a csöndben és elmélkedésben eltöltött négy nap teszi fel a koronát, hisz a katekétának nem csak tudással, hanem mély lelkeséggel is kell rendelkeznie, hogy hiteles legyen. Az elmúlt évek során ez volt a 29. ilyen jellegű lelkigyakorlat, s mint ilyen, igazi közösséget hozott létre a résztvevőkből, akik közül sokan nem kis áldozatok révén, hosszú utazás után érkeztek még Közép- vagy Kelet-Szlovákiából is a győri Bencés Rendházba.

Az exercitátor Slivoň József szalézi atya volt, akit a többség régi ismerősként üdvözölt, hisz immár negyedszer jött lelkigyakorlatot vezetni, és többször tartott már előadást Pozsonyban is a számukra. Sok-sok emlék köti őt ezáltal hitoktatóinkhoz, amelyek közül az egyik legemlékezetesebb talán az, amikor 1996-ban mintegy tizenhat órán keresztül gyóntatta megszakítás nélkül a lelkigyakorlat résztvevőit...

Az ideai bevezető előadásban arról volt szó, hogy lelki tökéletesedésünk érdekében érzékenyen kell reagálnunk a Jóistentől érkező különböző impulzusokra. Elsősorban észre kell vennünk őket, majd pedig pozitívan kell reagálnunk rájuk. Ezek az impulzusok négy csatornán keresztül jutnak el hozzánk: lelkiismeretünk, Isten igéje, előjáróink útmutatása és embertársaink szükségletei által. Nagyon fontos tudatosítani azt is, amit XVI. Benedek pápa is sokszor hangsúlyoz, hogy a hit személyes kapcsolat Istennel, aki a helyes úton akar vezetni minket.

Maga a lelkigyakorlat a Zsoltárok könyvére épült. József atya ugyanis Szent Ágoston következő mondását választotta mottójául: „Psalterium meum, gaudium meum” – „Én zsoltárom – én örömöm”. Az Úr Jézus is azt akarja, „hogy az én örömöm bennetek legyen, és örömetök teljes legyen”. (Jn 15,11) Öt évvel ezelőtt azzal a kérdéssel kezdtük a lelkigyakorlatot, hogy miért (minek) jöttem ide? Akkor Jézusnak a gazdag ifjúhoz intézett következő figyelmeztetése volt az apropó: „egy valami még hiányzik neked”. (Lk 18,22) Ennek gyümölcse lehetett az, hogy sikerült valamilyen megoldást találni a problémáinkra: kialakítottunk magunknak egy személyes élettervet, többet imádkozunk, vagy jobban bízunk Istenben azóta. Mindezek ellenére meg kell állapítanunk, hogy fáradtak és agyonhajszoltak vagyunk, hiányzik belőlünk az erő és sokszor a lelkesedés is. Az élet egyre bonyolultabbnak tűnik, újabb és újabb problémák merülnek fel. Éppen ezért új reményre van szükségünk! Szükségünk van Isten megbocsátására, elismerésére, „simogatására”. Meg kell kérdeznünk tőle a csöndben, hogy mit vár el tőlünk, és ha azt akarja, akár gyökeresen is meg kell változnunk. Életünk ugyanis csak akkor lehet örömteljes, ha Isten akarata szerint élünk.

A lelkigyakorlat egy „speciális edzés” (gyakorlás) annak érdekében, hogy győzzünk. A mi célunk (életünk értelme) pedig az, hogy a mennyországba jussunk. A mennyország három fontos elemét így határozta meg József atya: bölcsesség, érzelem és az Isten dicsőítése. Ezeket az elemeket kívánta bemutatni a zsoltárok segítségével.

Még egy fontos dologra figyelmeztetett az atya a zsoltárok elemzése előtt. Mivel a Szentírásban szerepelnek, (Szentlélektől) ihletett szövegekről van szó. Ezért tudatosítanunk kell azt, hogy mivel a Szentlélek közreműködéséhez szükség volt a megírásukhoz, szükség van rá az olvasásukhoz és a megértésükhöz is. Vagyis sohase fogjunk hozzá a Biblia (illetve jelen esetben a zsoltárok) olvasásához úgy, hogy ne kérnénk előtte a Szentlélek segítségét.

Ezek után zsoltárok sokaságában mutatott rá József atya, mit mondanak a bölcsességről (Isten törvényének felismerése, elfogadása, betartása), az érzelmeiről (érzékenység Isten és embertársaink iránt, megbocsátás, intés) és Isten dicsőítéséről (dicsőítő ima). Mindezeket a mindennapi életben alkalmazandó rengeteg hasznos példával és tanáccsal illusztrálta.

Az esti programok keretében több olyan aktuális kérdésre is választ kaphattak a résztvevők, amelyekkel mint hitoktatók az új iskolaévben minden bizonnyal szembesülniük kell. Ezek egyike a Nagyszombati Főegyházmegye vezetésében bekövetkezett változásokat érintette. József atya, aki többek között a római Pápai Szalézi Egyetemen egyházjogot is tanít, ezzel kapcsolatban elmondta: az Egyház hierarchikus felépítésű. A Szentatya pedig Jézus Krisztus földi helytartója. Csakis Neki tartozik felelősséggel. Amit tehát – minden bizonnyal alapos megfontolás, mérlegelés, vizsgálódás és imádság alapján – eldönt, azt el kell fogadnunk. Egy másik fontos kérdés a házasságra való nevelés volt, ami –

sajnos – az Egyházban is nagy gondot jelent. Ebben legalább némiképp segíthetnek a hitoktatók is, akik a hittanórákon világos útmutatást adhatnak ebben a témában a fiataloknak.

A lelki gyakorlat résztvevői azzal a fontos útravalóval indulhattak haza, hogy már itt a földön, a környezetükben is hozzájárulhatnak ahhoz, hogy megmutassák másoknak, milyen is lesz az örök boldogság. Két fontos dolgot kell ehhez megvalósítani: a kölcsönös szeretetet és az egységet.

Bogár Imre